

Bryssel den 2 oktober 2017
(OR. en)

12596/17

**Interinstitutionellt ärende:
2017/0144 (COD)**

**COPEN 284
EJUSTICE 109
JURINFO 49
DAPIX 306
CODEC 1464**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	12187/17
Komm. dok. nr:	10940/17 + ADD 1
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer för att komplettera och stödja det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris-TCN-systemet) och om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 [första behandlingen] – Riktlinjedebatt

I. INLEDNING

Den 19 januari 2016 lade kommissionen fram ett förslag till direktiv om förbättring av det befintliga europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris)¹ med avseende på tredjelandsmedborgare (dok. 5438/16 + ADD 1 + ADD 2). Under behandlingen av förslaget uttryckte medlemsstaterna en stark preferens för att inrätta ett centraliserat system för tredjelandsmedborgare på EU-nivå. Förhandlingarna om utkastet till direktiv avbröts efter att medlemsstaterna vid mötet i rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 9 juni 2016 begärde att kommissionen skulle utvärdera lagstiftningsramen och lägga fram ett förslag om inrättande av en central databas för dömda tredjelandsmedborgare.

¹ Inrättat genom rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll (EUT L 93, 7.4.2009, s. 23).

Förslaget till förordning om inrättande av en central databas lades fram av kommissionen den 28 juni 2017 (dok. 10940/17 + ADD 1). Ordförandeskapet lämnade därefter in en reviderad text till det åtföljande direktivet (dok. 11568/17 + ADD 1). Förordningen reglerar alla frågor som rör den centrala databasen, medan direktivet kompletterar det befintliga rambeslutet vad gäller frågor av allmän karaktär som rör driften av Ecris.

Arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete behandlade dessa förslag vid sina möten den 9 juli, 10–11 september, 25–26 september och 9–10 oktober 2017. Några av frågorna har dessutom redan diskuterats i samordningskommittén på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete den 22 september. Diskussionerna i dessa förberedande organ ägde rum i en konstruktiv anda och avsevärda framsteg uppnåddes på flera punkter. Även om i det här skedet ett antal artiklar kan betraktas som redan överenskomna med hänsyn till en framtida allmän riktlinje visade diskussionerna att vissa frågor kräver vägledning från rådet.

I detta sammanhang bör det noteras att de nyligen inträffade terroristattacker i flera medlemsstater har visat på betydelsen av informationsutbyte och det nödvändiga i att alla relevanta uppgifter görs tillgängliga för de brottsbekämpande myndigheterna. Uppgifter om fällande domar hör tveklöst till de uppgifter som är nödvändiga för bakgrundskontroller av (misstänkta) förövare och för kontroll av möjliga kopplingar till terroristverksamhet. Det är därför av yttersta vikt att säkerställa att Ecris fungerar effektivt och att åtgärda alla eventuella brister i detta system.

Utifrån dessa överväganden uppmanar ordförandeskapet ministrarna att arbeta vidare med de två frågor som presenteras nedan och som är avgörande för att säkerställa effektiviteten hos det framtida centrala systemet.

II. DISKUSSIONSFRÅGOR FÖR RÅDET

Fråga A: Inkludering av EU-medborgare som även har ett annat medborgarskap

Den föreslagna förordningen innehåller en skyldighet för medlemsstaterna att föra in uppgifter i det centrala systemet om alla tredjelandsmedborgare som har dömts för ett brott. Enligt den föreslagna förordningen skulle definitionen av tredjelandsmedborgare även inkludera tredjelandsmedborgare som också är medborgare i en EU-medlemsstat.

Systemets effektivitet beror på mängden data som förs in. Syftet med inrättandet av Ecris-TCN-systemet är att åtgärda bristerna i det befintliga systemet, som för närvarande endast omfattar EU-medborgare. Det är uppenbart att om identitetsuppgifter om dömda personer som både är medborgare i en EU-medlemsstat och ett tredjeland inte förs in i det centrala systemet kan dessa personer enkelt undgå att konfronteras med sina tidigare domar genom att uppvisa sitt tredjelandspass i en medlemsstat och sitt EU-pass i en annan medlemsstat. I ett sådant fall skulle personen kunna vara upptagen i kriminalregistret i två olika medlemsstater utan att medlemsstaterna i fråga kände till detta.

Ett liknande problem kan uppstå med avseende på personer som är medborgare i två eller flera EU-medlemsstater, eftersom det även i detta fall är möjligt att den dömande medlemsstaten inte känner till att personen i fråga är medborgare i en annan EU-medlemsstat. Utan möjligheten att kontrollera detta i den centrala databasen skulle det vara omöjligt att fastställa vilka andra medlemsstater som kan innehålla uppgifter ur kriminalregister om denna individ. I fall där medlemsstaterna är medvetna om att personen har ett dubbelt EU-medborgarskap är de emellertid redan genom det gällande rambeslutet om Ecris skyldiga att underrätta båda de medlemsstater där personen är medborgare.

Anser ni att identitetsuppgifter om följande två kategorier av personer bör inkluderas i det centrala systemet:

- a) uppgifter om dömda personer som har två eller flera medborgarskap, varav minst ett är ett medborgarskap i ett tredjeland och***
- b) uppgifter om dömda personer som inte är medborgare i ett tredjeland men som är medborgare i fler än en EU-medlemsstat?***

Fråga B: Kategorier av brott för vilka fingeravtryck ska föras in i Ecris-TCN-systemet

Den föreslagna förordningen innehåller en skyldighet för medlemsstaterna att utöver alfanumeriska identitetsuppgifter även föra in fingeravtryck från dömda tredjelandsmedborgare i Ecris-TCN-systemet. Detta grundar sig på den omständigheten att fingeravtryck ofta är det enda sättet att säkert och effektivt identifiera dömda tredjelandsmedborgare. Skyldigheten är även en följd av den i hela EU ökande spridningen av otillförlitliga identitetshandlingar och ökande användningen bland brottslingar av multipla täcknamn.

Rådet bekräftade i juni 2016 att det är nödvändigt att inrätta ett centraliserat Ecris-system för lagring av såväl alfanumeriska uppgifter som uppgifter om fingeravtryck (dok. 9798/16).

Användningen av fingeravtryck i Ecris-TCN är absolut nödvändig för att säkerställa att systemet fungerar. Medlemsstaterna har emellertid uttryckt olika åsikter vad gäller omfattningen av skyldigheten att lagra fingeravtryck i det centrala systemet. Villkoren och reglerna för insamling och lagring av fingeravtryck varierar avsevärt mellan medlemsstaterna.

Tidigare diskussioner har visat att flera medlemsstater föredrar att man inkluderar fingeravtryck från alla dömda personer, oavsett brott. Eftersom fastställandet av brottsrekvisit varierar avsevärt mellan medlemsstaterna kan detta tillvägagångssätt dock få till följd att fingeravtryck skulle behöva samlas in och införas i systemet även för mindre förseelser, vilket i sin tur vore oproportionerligt.

Flera andra medlemsstater föredrar att fingeravtryck endast förs in i systemet i fall där den nationella lagstiftningen föreskriver insamling av fingeravtryck. Detta alternativ skulle kunna leda till att ett relativt lågt eller rentav obefintligt antal fingeravtryck fördes in i det centrala systemet, vilket allvarligt skulle äventyra systemets effektivitet. Ett sådant tillvägagångssätt skulle potentiellt öka mängden falska eller oriktiga uppgifter som förs in i systemet och därigenom undergräva hela syftet med inrättandet av det centrala Ecris-TCN-systemet.

Ordförandeskapet anser att en kompromiss mellan dessa båda önskemål måste hittas. En möjlighet som dryftats i tidigare diskussioner är att man enas om en förteckning över kategorier av brott för vilka insamling och lagring av fingeravtryck i det centrala systemet skulle vara obligatorisk. Dessa kategorier skulle kunna bygga på en förteckning över grova brott såsom fastställs i andra unionsrättsakter (som till exempel rambeslutet om en europeisk arresteringsorder) eller definieras på grundval av den faktiska brottspåföljd som utdömts. Problemet med en förteckning över brott är att en sådan fortfarande skulle inkludera både grova och mindre grova brott. Detta problem skulle kunna undvikas genom att skyldigheten att samla in och lagra fingeravtryck fastställdes på grundval av den faktiska påföljden (till exempel ett fängelsestraff). Oavsett om det rörde sig om en villkorlig dom skulle ett fängelsestraff indikera att den nationella domstolen ser på brottet i fråga som grovt. Flera medlemsstater har också påpekat att det skulle vara oproportionerligt att inkludera fingeravtryck för oavsiktliga brott.

Mot bakgrund av ovanstående anser ordförandeskapet att man bör enas om kriterier för att fastställa de brott för vilka fingeravtryck ska föras in i Ecris-TCN-systemet som en minimiåtgärd, utöver de fingeravtryck som samlas in i enlighet med nationell lagstiftning.

Ordförandeskapet anser att det vore lämpligt att slå fast som ett minimum att fingeravtryck ska föras in i Ecris-TCN-systemet om den berörda personen har dömts till fängelse för ett uppsåtligt brott.

Rådet uppmanas att bekräfta denna ståndpunkt.

Dessutom uppmanas rådet att ange huruvida ”fängelsestraff” i detta sammanhang bör inbegripa även villkorliga fängelsedomar eller inte.

III. SLUTSATS

Rådet uppmanas att behandla ovannämnda frågor i syfte att tillhandahålla vägledning inför vidare arbete på teknisk nivå.
